

Suprasdamas, darydamas

DZENO MEISTRAS WU BONGAS

Neseniai draugas sakydamas dharmos kalbą man priminė įdomią asmenybę, žinomą iš dzeno istorijos. Šis dzeno meistras buvo garsus ne vien dėl aiškaus ir paprasto mokymo, bet labiau dėl neįprasto gyvenimo būdo. Jis buvo žinomas kaip „Vienuolis iš paukščio lizdo“: gyveno medyje ir buvo visiškai priklausomas nuo mokinių malonės, kurie aukojo jam būtiniausius pragyvenimo dalykus. Kartą meistrą aplankė žinomas budizmo mokovas iš kaimyninės provincijos. Jis buvo aštuoniasdešimtmetis vienuolis, puikiai išmanantis visus svarbiausius budistinius raštus ir jų komentarus, bet jam labai knietėjo sutikti ne tokį išsilavinusį žmogų, kuris būtų net žymesnis už jį. Vienuolis paprašė dzeno meistro jį pamokyti. „Vienuolis iš paukščio lizdo“ tarė: „Nedaryk nieko bloga, daryk tik gera“. Mokslinčius su panieka pareiškė, jog tokį paprastą mokymą suprastų net keturmetis. Į tai dzeno meistras atsakė, jog nors ir teisybė, kad šį mokymą supranta net keturmetis, tačiau net aštuoniasdešimtmetis negali jo atlikti.

Dzeno mokymas yra labai paprastas ir aiškus. Vienas iš būdų kaip jį parodyti yra „Nedaryk bloga, daryk gera“. Deja, vien tokios taisyklės supratimas, tikėjimas ja ir siekimas ją įvykdyti nepadedą jos laikytis kasdienybėje. Būtina tam tikra saviugda. Tai gerai iliustruoja karas Persijos įlankoje. Prieš jam prasidedant tiek JAV tiek Irako prezidentas per televiziją nepritarė karui ir palaikė taiką. Tą patį teigė ir kalbinami žmonės gatvėje, vylėsi, kad konflikto bus išvengta. Tačiau amerikiečiai ir irakiečiai konfliktą matė skirtingai. Kol laikysimės įsikibę savo nuomonių ir idėjų, nuolat susidursime su mūsų veiksmy ir įsitikinimų dvilypumu. Tik atsisakius „aš“, „mano“, „man“ gali atsirasti „nepriekaištinga idėja“ ir „nepriekaištinga nuomonė“. Tai „bodhisatvos idėja“, idėja skirta visoms būtybėms, ne tik savo šeimai, savo šaliai, ne vien tik žmonėms, bet ir gyvūnams, medžiams, vandeniui, orui, visam pasauliui. Atsisakius „aš“, „mano“, „man“ nelieka atskirumo, nebelieka jokios sienos tarp mūsų supratimo ir poelgių. „Aš“, „mano“, „man“ atsisakymas skatina saviugdą. Bet kur, kur nors kiek siekiama tobulumo, būtina nuolat lavintis. Negana vien suprasti, jog ką tik apibūdinta nesavanaudiška būseną yra mūsų prigimtinė būseną, tai ką visi turime iš prigimties. Negana suprasti, jog kiekvienas jau yra nušvitusi būtybė, Buda. Reikia dar vieno labai svarbaus, paskutinio žingsnio. Turime šitą supratimą iš tiesų įsisavinti, turime atskleisti „tai“. Būtent dėl to labai svarbūs yra dzeno centrai, atsiskyrimai ir mokytojai. Būtent dėl to nustatytos tvarkos, arba formalios, pratybos yra svarbi kasdienės saviugdąs dalis. Dharmos kalbos ir tokie kaip šis straipsniai svarbūs tik tiek, kiek jie skatina pratybas.

Nagi, ar visa tai turi kokią nors prasmę? Tada imk ir daryk!

Susikurk kasdienį pratybų planą. Stenkis reguliariai dalyvauti bendrose sanghos pratybose su kitais nariais. Reguliariai dalyvauk atsiskyrimuose.

Stenkis dalyvauti, kai sakomos dharmos kalbos. Visi šie dalykai palaikys tavo saviugdą, norą dalyvauti ir suteiks jėgų padėti kitiems praktikams.

– *vertė J.V.*

Copyright © 2009 Kvan Um dzeno mokykla